

'Aan een roman beginnen? Ik zou niet weten hoe dat moet' (Josse De Pauw)

- 20/11/13 om 09:41
- Bijgewerkt om 09:54

Voor de nieuwe editie van de literaire tournee 'Geletterde Mensen' doet Behoud de Begeerte opnieuw beroep op acteur-auteur Josse De Pauw, *introducing* de Nederlandse gitariste Corrie Van Binsbergen. Een dubbelgesprek.

Je bent voor de derde keer te gast bij 'Geletterde Mensen.' Eerder deelde je al de scène met Kees Van Kooten en Oscar Van den Boogaard. Wat betekenen die optredens voor je?

De Pauw: Ik vind het mooi dat [Behoud De Begeerte](#) mensen samenbrengt van wie ze vermoeden dat er tussen hen iets speciaals zal gebeuren op de scène. Combinaties waar het publiek ook nieuwsgierig naar is, zoals de samenwerking tussen Mauro en Ramsey Nasr. Er komen weinig repetities bij kijken, het is steeds hopen dat er wat chemie ontstaat op de scène. Dat maakt het ook spannend. Corrie en ik hebben al vaker samengewerkt, en toen Luc Coorevits me opnieuw vroeg voor geletterde Mensen, heb ik niet gearzeld om Corrie erbij te vragen, maar het nieuwe aan deze 'Geletterde Mensen' zit hem erin dat ik nooit eerder met Corrie alleen op de scène heb gestaan.

Wordt elke voorstelling dan wat anders?

De Pauw: De teksten blijven hetzelfde, maar Corrie's muzikale omkadering zal elke avond een beetje anders zijn. Veel zal afhangen van de inspiratie op het moment. Of het gebrek daaraan, wie weet.

Welke teksten breng je mee?

Er is eigen werk bij, maar geen nieuwe teksten. Ik ben momenteel aan een boek bezig, maar ik vind het moeilijk om daar fragmenten uit te isoleren voor deze voorstelling; die teksten lenen zich daar ook niet toe. 'Narcissus Vliegenvanger' is eigen werk, en 'Voor Altijd,' dat tot nu toe enkel als luisterboek van deBuren verkrijgbaar was, speel ik voor het eerst op de scène. Daarnaast is er de verdedigingsrede voor Herodes, van W.H. Auden, die ik zelf vertaald heb. Die tekst is een puur theaterelement, ik ken hem uit het hoofd.

Intussen schuift gitariste Corrie Van Binsbergen aan.

Voor het Vlaamse publiek ben je nog een nobele onbekende. Wie is Corrie Van Binsbergen?

Van Binsbergen: "Ik werk al lang als componist en gitarist, maar in het afgelopen decennium is tekst een steeds grotere rol gaan spelen in mijn werk. Tien jaar geleden organiseerde ik een reeks concerten in het Amsterdamse Bimhuis, waarbij schrijvers kwamen voorlezen en ikzelf, samen met andere muzikanten, een muzikaal verhaal aan de voordrachten toevoegde. Het begon als een experiment, maar meteen sprongen schrijvers als Remco Campert, Toon

Tellegen, Kees van Kooten op de kar. Josse passeerde de revue in 2005. We hadden iets gemeenschappelijks, dat voelde ik meteen.

Corrie, waar ligt je literaire voorkeur?

Van Binsbergen: Dat verschilt enorm. Remco Campert, de eerste gast voor de schrijversconcerten, bewonder ik al mijn hele leven. Van Kooten is dan weer meer een speler. Met de dierenverhalen van Toon Tellegen kon ik alle richtingen uit, omdat er zowel humor als melancholie in zitten. En het werk van Josse raakt je meteen, dat komt meteen binnen.

Hoe heb je Josses teksten leren kennen?

Puur toevallig, hoor. Ik zag het boek 'Werk' in de afslag liggen, met Josse's portret op de omslag. "Wat een kop!" dacht ik. Op de achterflap prees kees van Kooten het boek dan ook nog eens de hemel in. Dus mijn interesse was gewekt. Tja, en het kostte maar een tientje! (lacht)

De Pauw: (Grinnikt) Ja, da's meegenomen, hé!

Hoe ontstaat dan een voorstelling als die van vanavond? Speel je in op de teksten, of breng je zelf een muzikale schets naar de tafel?

Van Binsbergen: Josse en ik hebben in het verleden al een grootschalige voorstelling gemaakt, met 18 mensen op de scène. Voor 'Geletterde Mensen' is dat een heel ander repetitieproces. Ik analyseer de teksten, maar ik vaar ook op mijn intuïtie. Sowieso komt er een bijzondere concentratie bij kijken. Ik ga ervan uit dat die combinatie iets teweeg brengt, en dat we samen in een kadans komen. We hebben echt niet veel afgesproken, en zelfs die afspraken zijn vrij los.

De Pauw: (knikt) Helemaal mee eens, hoor. (lacht)

Josse, geef je dan nooit aanwijzingen over welke muziek u erbij wilt?

De Pauw: Enerzijds weten we allebei erg goed wat ons eigen territorium is, waar hij of zij desnoods een veto kan stellen. Anderzijds is er een continue dialoog. Bedoeling is dat het op de avond zelf lééft. En dus is die vrijheid vrij onbeperkt, al beseffen we wel hoeveel ruimte we aan elkaar moeten laten.

Begrijp je die muzikale besogne, of zeg je als acteur: dat is een heel ander vak?

De Pauw: Ik werk al zo lang met livemuziek in mijn voorstellingen omdat ik, zonder er precies de vinger op te kunnen leggen, het gevoel heb dat ik iets met muziek heb, dat ik daar wat van begrijp zonder erover na te moeten denken. Ik heb wel gevoel voor de *soul* van de muziek, al ben ik geen geschoolde muzikant of zanger.

Deze tournee houdt halt op acht verschillende plaatsen. Zijn er plekken waar je naar uitkijkt om er te spelen?

Van Binsbergen: Ik ben zelf erg benieuwd naar de Brakke Grond in Amsterdam, omdat ik daar nooit eerder gespeeld heb.

De Pauw: Ik ken de plaatsen waar we optreden vrij goed. Ik ben vooral benieuwd naar het publiek. 'Geletterde Mensen' trekt niet het klassieke theaterpubliek. 'Behoud de Begeerte' heeft een eigen doelgroep. Ik ken mensen die enkel naar de schouwburg gaan voor die literaire avondvoorstellingen. Ik ben benieuwd of die mensen nu ook deze voorstelling zullen meepikken.

Intussen is het wachten op je volgende boek?

De Pauw: Ik ben een tussendoorschrijver, moet je weten. Het boek zal uitkomen wanneer ik vind dat het klaar is. Deze keer probeer ik een boek te schrijven dat één lijn heeft, dat is al een hele stap. Het gaat over mijn leven vanaf mijn 18e jaar, de verhalen uit mijn leven in het theater, maar ik ben zeer vrij met mijn eigen biografie omgegaan. Het is wel de eerste keer dat ik resoluut voor één personage kies. De werktitel is: 'Hij in open veld.' Maar dat kan nog veranderen!

Theater of literatuur?

De Pauw: Theater, beslist. Maar degene die mij voor die keuze stelt, heeft daarna ook geen leven meer. Ik ben in eerste instantie een speler. Alles wat ik doe, doe ik vanuit een spelershart. Ik vind het erg fijn dat de dingen enkel bestaan wanneer ik ze speel. Een voorstelling bestaat niet meer wanneer ik klaar ben met spelen, net als een concert. De idee van registratie, of van een gedrukte tekst, daar heb ik erg aan moeten wennen. Je kunt er ook geen letter meer aan veranderen, achteraf. Net omdat ik vanuit een spelershart vertrek, heeft een boek als 'Werk' ook die specifieke vorm, die opeenvolging van korte verhalen, notities, krabbels. Aan een roman beginnen, ik zou niet weten hoe dat moet.

De [Vlaamse tournee](#) van Josse De Pauw met Corrie Van Binsbergen loopt nog tot 4 december.